

ČASTO KLADENÉ OTÁZKY

Na tomto místě budeme zveřejňovat stručné odpovědi na Vaše nejčastěji se opakující dotazy, které jsme již na našem webu nebo v průběhu komunikace s Vámi řešili. Pro podrobnější vysvětlení prosím přejděte na příslušnou část našich internetových stránek.

Chraňme zdraví, životy a svobodu nás i našich zvířat. Děkujeme Vám.

OTÁZKA: Co je to mikročip (pro identifikaci osob a zvířat)?

ODPOVĚĎ: Mikročip je elektronická součástka ve speciálním skleněném nebo plastovém pouzdře, kterou tvoří v obecné rovině integrovaný obvod sloužící k tzv. „trvalé identifikaci“ osob nebo zvířat a k uložení dat přímo do živoucí lidské nebo zvířecí tkáně.

OTÁZKA: Co je to RFID?

ODPOVĚĎ: Mikročip využívá k identifikaci lidí a zvířat tzv. systém RFID („Radio-frequency identification“), díky němuž lze bezdrátově přenášet data na menší i velké vzdálenosti.

OTÁZKA: Co je to ISO 11784 a ISO 11785?

ODPOVĚĎ: Jde o mezinárodní číselné označení standardů, které regulují užití technologie RFID. V našem případě: zatím pro účely implantování zvířat mikročipy. ISO 11784 specifikuje strukturu identifikačního kódu v mikročipu. ISO 11785 upřesňuje: jak má být mikročip správně aktivován, jak a podle kterých protokolů z něj mají být data posléze přenesena do čtečky (skeneru). ISO 11784 a ISO 11785 jsou již postupně navíc vylepšovány na další jednotný standard ISO 14223 mj. pro potřeby vysoce moderních a pokročilých implantátů mikročipů.

OTÁZKA: Pro koho jsou mikročipy určeny?

ODPOVĚĎ: Od počátku 90. let 20. století (začátek masového-komerčního využití) až do současnosti ještě stále převážně pro zvířata (psi, kočky, koně, skot, divoká zvěř atd.), nicméně na celém světě sílí tlaky na zavedení povinného-globálního identifikačního systému na bázi implantovaných mikročipů také pro lidské bytosti (viz nástup bezkontaktních plateb, identifikačních průkazů s čipem apod.). V České republice například proběhla roku 2010 diskuse o možnosti „čipování“ malých dětí.

OTÁZKA: Jestliže nechovám psa, tak se mne povinné a trvalé označování - tzv. „čipování“ - přeci vůbec netýká a nemusím se tím zabývat. Mám pravdu?

ODPOVĚĎ: Bohužel nemáte pravdu. Například v Americe také nejprve začínala moc výkonná a zákonodárná se psy, aby postupně rozšiřovala své pravomoci na kočky, posléze fretky a další zvířata až nakonec přišli na řadu samotní lidé. Názorný je v tomto smyslu už také případ sousedního Slovenska, kde platí plošné-povinné „čipování“ psů, koček a fretek od 1.11.2011. Firmy participující na povinném „čipování“ také většinou dostávají část zakázek na svou činnost z peněz všech daňových poplatníků a tedy nikoliv jen od pejskařů. „Čipování“ se tedy rozhodně netýká pouze chovatelů zvířat, nýbrž zasahuje svými dopady celou společnost.

OTÁZKA: Jsou systémy pro trvalé označování lidí a zvířat - tzv. „čipování“ - ve svém principu opravdu totožné?

ODPOVĚĎ: Ano. Oba dva využívají pod kůží přímo do živé tkáně implantované mikročipy, RFID, čtečky (skenery) dat, propojení s databázemi a provází je podobná legislativa. V případě „čipování“ lidí si však ještě stále můžete být jisti alespoň nějakou formou ochrany vyplývající z přirozených ústavních práv, svobod a především z etických argumentů velké části lidstva, které má naštěstí stále v živé paměti hrůzy páchané na celých národech za druhé světové války mj. pomocí „trvalého označování“ formou žluté hvězdy, tetování aj. symbolů (dnes prostřednictvím čipu a databázi).

OTÁZKA: Kdy se z mikročipu stává implantát?

ODPOVĚĎ: V okamžiku voperování pod kůži do živé tkáně člověka nebo zvířete.

OTÁZKA: Je implantace mikročipu bolestivá nebo dokonce nebezpečná?

ODPOVĚĎ: *Implantace mikročipu samozřejmě představuje formu invazivního veterinárního nebo lékařského zákroku a jako taková přirozeně způsobuje bolest: někomu více, jinému méně podle nastavení osobního prahu bolestivosti, citlivosti, tělesných proporcí, psychické odolnosti.*

Jistě každý zná případy, kdy se i mohutný 100kg muž zhroutil nebo zpanikařil při pomyšlení na vpich jehly do své paže nebo na křesle stomatologa a třeba naopak drobounká blondýnka vše zvládla s úsměvem na tváři. Podobně je tomu také u zvířat.

Samotná implantace pak vyžaduje zkušenosti: měla by být prováděna nejméně dvěma lékařsky nebo v případě zvířat veterinárně vzdělanými osobami.

Například zřejmě každý člověk si zažil situaci, jak se některým jedincům dělá špatně, když se třeba sestřička nestrefí při odběru krve do té správné žíly a je třeba provádět odběr opakovaně.

V mnoha případech implantace mikročipu je také zapotřebí lokální nebo celková anestezie. Lékař či veterinář by měli před jakoukoliv formou invazivního zákroku pečlivě studovat zdravotní stav svých zamýšlených pacientů: nelze zde nic podcenit nebo ponechat náhodě.

Mikročip každopádně představuje pro organizmus cizí těleso: vědci v této souvislosti jednoznačně prokázali, že může dojít k nežádoucí reakci těla na vlastní mikročip včetně rakovinotvorného bujení aj. chorob, vážných i lehčích problémů, komplikací.

Aplikační sada pro implantaci mikročipu se podobá velké injekční stříkačce (nebo např. malé plastové pistoli včetně dalších možných forem provedení) s větší-robustnější jehlou než jaká je např. používána pro očkování. Vnitřkem jehly je pak mikročip dopraven skrze kůži do živé tkáně zvířete nebo člověka, kde se musí teprve adaptovat a být živým organismem akceptován.

OTÁZKA: Jak vlastně takový implantovaný mikročip v člověku nebo ve zvířeti funguje?

ODPOVĚĎ: K implantátu se přiblíží na předem výrobcem mikročipu stanovenou vzdálenost tzv. čtečka nebo-li skener dat, který vysílá rádiový signál (A), čímž stimuluje mikročip ke zpětné reakci a k vyslání svého vlastního zpětného signálu (B). Signál (B) zachytí čtečka dat a převede jej na tzv. „unikátní číslo“ a případně další doprovodná data (adresa, telefon atd.). Číslo i data jsou pak využita k identifikaci člověka nebo zvířete při porovnání se záznamy v různých elektronických databázích.

OTÁZKA: Opravdu jsou již na světě také lidské bytosti, kterým byly voperovány mikročipy?

ODPOVĚĎ: Ano. Od dob prvního známého případu implantace RFID čipu do lidské tkáně v srpnu roku 1998 britským vědcem Kevinem Warwickem situace velice pokročila. Např. již roku 2002 vstoupil na americký trh distributor vystupující pod jménem „VeriChip“, později „PositiveID“ (2009) a „VeriTeQ Acquisition Corporation“ (2012) s celým vysoce propracovaným systémem implantace lidských mikročipů a lékařských databází, které byly schváleny pro území USA roku 2004 „Úřadem pro kontrolu potravin a léčiv“ („Food and drug administration“, FDA). Nicméně již roku 2007 média zveřejnila informace o možném rakovinotvorném bujení v tělech mikročipy implantovaných lidí a zvířat. Zprávy měly devastující účinek na jakékoliv další rozšiřování tzv. „lidských mikročipů“ a v důsledku toho ukončil roku 2010 distributor „PositiveID“ v této oblasti na území USA své marketingové aktivity.

OTÁZKA: Kolik zvířat a lidí má na Zemi implantován mikročip?

ODPOVĚĎ: Přesné číslo není jednoduché zjistit, nicméně hrubým odhadem jsou to stovky miliónů zvířecích jedinců a tisíce lidských bytostí.

OTÁZKA: Budu mít mikročip opravdu na celý život svého zvířete?

ODPOVĚĎ: Současná maximální životnost mikročipů bývá uváděna v řádu desítek let (max. cca 25 let).

Mikročip se může porouchat, zcela vypovědět službu nebo být třeba zničen.

Výkonná a zákonodárná moc má také neustále tendence měnit legislativní prostředí v relativně krátkých intervalech a proto se Vám také možná stane: za cca 3 nebo třeba 5 let budete muset své zvíře znovu implantovat novým čipem, který bude splňovat nejmodernější standardy: to vše často za Vaše peníze.

O implantovaný mikročip se musíte pravidelně starat a kontrolovat jej, což Vás bude stát čas i peníze. Navíc Vás ještě bude kontrolovat výkonná moc.

Např. z hlediska cestování byste měli vědět: V různých zemích neplatí vždy stejná legislativa jako ve vaší vlasti a tak třeba mikročip značky A již nemusí být akceptovatelný, čitelný apod. v zemi B atd.

OTÁZKA: Mému psovi našli na rentgenových snímcích v těle tři mikročipy různého stáří a typů. Je to ojedinělý případ?

ODPOVĚĎ: Bohužel není. Stává se, že původní chovatel nechá tříměsíční štěně „očipovat“ a pak je prodá nebo daruje novému majiteli, který nechá zvířeti opět implantovat nový čip a zapomene, že zvíře již v těle jeden má (nemusí o tom také vůbec vědět a z důvodu nekompatibility čteček dat nebo jiné chyby zkrátka není možné původní čip objevit). Když se pak pejsek ztratí a dostane se do útulku: může dostat i třetí mikročip atd. Zvířata i lidé se bohužel někdy stávají nedobrovolně odkladištěm různých „cizích těles“ a to také z důvodů nedomyšlených podob povinné legislativy, která se vlamuje už i tam, kde nemá co pohledávat. Samozřejmě se zvětšujícím se počtem „cizích těles“ v organismu rostou také možná zdravotní aj. rizika.

OTÁZKA: Může být implantovaný mikročip v průběhu let nějak poškozen?

ODPOVĚĎ: Implantované mikročipy mohou být poškozeny a nebo i zničeny přímo fyzickou cestou například při hře zvířat mezi sebou nebo v rámci sportovní činnosti (třeba náraz, pád, úder na místo implantovaného čipu, kousnutí) atd.

OTÁZKA: Dokáže mi mikročip vždycky pomoci vyhledat ztracené zvíře nebo člověka?

ODPOVĚĎ: Není tomu zpravidla tak, jak se lidé domnívají. Běžné mikročipy dnes ještě stále nemají např. technologii GPS, která by umožňovala v reálném čase a nebo on-line

sledování zvířete či člověka třeba prostřednictvím satelitů nebo bezpilotních letounů. V případě běžných typů implantovaných mikročipů se totiž pohybuje vzdálenost pro úspěšné načtení dat čtečkou (skenerem) z mikročipu kolem deseti centimetrů až dvou metrů. (Teprve moderní typy mikročipů budou čitelné na vzdálenosti stovek metrů až kilometrů). Samotný mikročip zatím tedy dokáže pomoci vyhledat ztracené zvíře (A) nebo člověka (B) pouze pokud se podaří (A) + (B) dostat do správného místa (např. útulek pro zvířata, policejní hlídka nebo služebna, lékařské či veterinární pracoviště apod.) a ke vhodné čtečce dat (skeneru), která dokáže čip v těle najít a bezchybně přečíst. Samozřejmě z toho vyplývá: zvíře nebo ztracený člověk již musí být předem nalezen. Nicméně i v tom nejlepším případě jsou stejně nejprve zpravidla k identifikaci využívány jiné metody (klasická registrační známka, tetování, informace připojené k obojku, sousedé, v případě člověka pak osobní doklady, telefon, počítač, různé karty, apod.) a mikročipy nastupují až jako druhá nebo třetí varianta. Např. studie „AMERICKÉ VETERINÁRNÍ ASOCIACE“ („AMERICAN VETERINARY MEDICAL ASSOCIATION“ - AVMA) z roku 2007 (v případě koček soukromých majitelů) a z roku 2009 (převážně v případě psů z útulků) jasně prokázala, že ani čipem trvale označená zvířata se nepodařilo ve všech případech identifikovat, nebo je vrátit ke svému původnímu majiteli a to z mnoha rozličných příčin včetně těch administrativních, technických, apod. Mikročip Vám zkrátka jen tak sám od sebe vždy nezajistí návrat Vašeho pejska nebo kočičky a ani Vám přímo nepomůže v situaci, když se člověk nebo zvíře ztratí třeba v lese či také na ulici v cizím městě atd.

OTÁZKA: Co když se mé čipem povinně a tzv. „trvale označené“ štěně zaběhne, načež ho najde soukromá osoba (A) v sousedním městě. Protože se tomu člověku (A) bude zvíře líbit a nebude mít potřebu jej nechat podrobit skenování na přítomnost implantovaného čipu: tak si (A) pejska ponechá. Já jako původní majitel až teprve po třech letech potkám své „kdysi-štěňátko“ v doprovodu člověka (A) na ulici. Přivolaná policie ve zvířeti objeví můj původní čip. Nový majitel (A), který se o zvíře tři roky poctivě staral, vše za něj platil a zvíře si na něj už zvyklo: tak nyní o pejska přijde?

ODPOVĚĎ: *Takové případy se opravdu ve světě celkem často stávají, neboť ne každé zatoulané zvíře se dostane do útulku. Vždycky záleží na rozumné domluvě mezi chovateli/majiteli zvířat. Legislativní předpisy mohou být v tomto ohledu v každé zemi*

různé a přiznejme si, že zvíře by nikdo neměl srovnávat třeba se ztraceným automobilem a vyvolávat kvůli němu soudní spory, nebo se o chudáka pejska poprat někde v hospodě: tohle opravdu není důstojné. Lidé by se měli dokázat mezi sebou rozumně domluvit i v takovém složitém případě např. formou společné péče, úhrady nákladů apod.

Na tomto případě lze nicméně prakticky demonstrovat, že moc výkonná a zákonodárná by neměly vyžadovat povinné čipování a vydávat předpisy, zákony, které nikdy nemohou podchytit všechny životní situace. Špatná vyhláška nebo zákon pak dokáží v kombinaci s přísnou byrokracií zničit celé rodiny, národy.

OTÁZKA: Dokáže implantace mikročipu zajistit tzv. „všeobecnou bezpečnost a pořádek“? Zvýší se např. díky „očipování“ všech psů šance na dohledání majitele psa, jehož zvíře napadlo člověka?

ODPOVĚĎ: *Pocitově možná ano, fakticky však nikoliv. Uznávaný odborník na oblast trvalé identifikace zvířat MVDr. Jaroslav Pešán z Ústřední veterinární správy Státní veterinární správy v Praze již roku 2005 řekl v PS PČR, že samotné povinné „čipování“ otázku bezpečnosti občanů vůbec nevyřeší a „státní veterinární správa je schopna doložit, že jestliže dojde k napadení člověka psem, tak není hlavním problémem to, že nevíme, komu pes patří. Je to prakticky ve všech případech napadení zjistitelné.“, a to i bez povinného označení psa čipem. „Ještě do třetice, znovu upozorňuji na fakt, že jestliže chceme řešit problematiku psů a případného napadení člověka psem, není problém, že bychom nevěděli, komu v případě takového napadení pes patří. Zopakuji znovu, že se zhruba jedná o 1 % psů, kteří jsou z nějakého důvodu neoznačeni. Většinou jsou to psi toulaví a ti pochopitelně budou neoznačeni /.../.“ Podobně se k této věci vyjádřila také vláda ČR již roku 2004: „Vláda se neztotožňuje s názorem předkladatelů, že zavedení centrální evidence psů a označování všech psů tetováním nebo čipem usnadní řešení případů nebezpečných útoků ze strany psů.“*

Již americký prezident Dwight Eisenhower prohlásil: „Pokud chceš mít totální bezpečnost, jdi do vězení. Tam tě nakrmí, oblečou, poskytnou ti zdravotní péči a tak dále. Jediné, co ti tam bude chybět ... je svoboda.“ Na světě je bohužel stále dost lidí, kteří jsou rádi se svými zvířaty pod neustálou kontrolou moci výkonné, zákonodárné. Byli by nejraději, kdyby měli policejní dohled 24 hodin denně včetně kamery ve své

ložnici a na toaletě. Mají to zkrátka rádi. Nikdo jim to nebere. Problém nastává, když tuto svou „radost“ vnucují většině ostatních občanů povinně a ještě žádají, aby jim za to lidé platili (viz např. vyhlášky o povinném-plošném čipování psů).

OTÁZKA: Existuje na celém světě více různých druhů implantovaných mikročipů, čteček (skenerů) a databází?

ODPOVĚĎ: *Ano a díky této situaci může být ještě i dnes stále velice komplikované zajistit, aby spolu vůbec každý mikročip, čtečka (skener) dat a databáze dokázaly správně komunikovat, natožpak aby se vůbec v první řadě uměly navzájem v živé tkáni člověka nebo zvířete najít nebo ztotožnit data třeba o konkrétním pejskovi s jeho majitelem a to všechno i přes rychle postupující globální standardizaci většiny mikročipů, čteček (skenerů), databází.*

OTÁZKA: Je pravda, že implantované mikročipy mohou být aktivovány pouze u zvěrolékaře nebo při policejní kontrole?

ODPOVĚĎ: *Mikročipy jsou ve své pasivní verzi aktivovány pomocí „rádiových vln“ vysílaných čtečkou (skenerem) dat, jenže díky současnému „přehlcení prostoru“ různým typem vysílání (wifi, mobily, vysílačky, televize, rozhlas) mohou být aktivní daleko častěji, než je výrobcem nebo distributorem uváděno a to se všemi zdravotními aj. následky (vysílání přes tkáň zvířete nebo člověka včetně efektu zahřívání místa s implantovaným čipem). Dlouhodobý vědecký výzkum zatím v této oblasti chybí, nebo nebyl zveřejněn.*

OTÁZKA: Kamarádka si nechala v místě svého bydliště dle zdejší platné vyhlášky povinně označit svého psa čipem a nyní se dozvěděla, že by se mohla stát obětí zcizení identity svého zvířete, případně dalších zločinů. Je to možné?

ODPOVĚĎ: *V případě mikročipů zde neustále panuje riziko jejich klonování, re-programování a to i když jsou již implantovány v těle zvířete nebo člověka, což se až dosud mnohokrát „úspěšně“ povedlo prokázat také v případě systémů ISO. Zneužití takových praktik představuje v případě globální akceptace identifikace lidí a zvířat pomocí implantovaného mikročipu ohromné riziko např. z hlediska krádeže identity, falšování důkazního materiálu a vůbec v podstatě jakékoliv trestné činnosti, kterou si*

jen kdo může vymyslet, neboť najednou mohou začít běhat po světě tzv. milióny „digitálně identických“ osob či zvířat. Rizika rozšíření digitální virové nákazy pomocí infikovaného mikročipu, čteček dat a v konečném důsledku také pracně budovaných úložišť dat jsou velmi vážnou a reálnou hrozbou včetně zneužití samotných informací v databázích o konkrétních osobách, jejich zvířatech a majetku.

OTÁZKA: Je pravda, že s rostoucí hmotností zvířete se zvětšuje pravděpodobnost: čtečka (skener) dat implantovaný čip nenajde.

ODPOVĚĎ: *Ano. Takové případy se již staly.*

OTÁZKA: Co mám dělat, pokud mne lékař, zvěrolékař, úředník, politik, policista aj. odmítnou informovat o možných zdravotních a dalších rizicích v souvislosti s implantáty mikročipů, nebo jakákoliv rizika přímo bagatelizují?

ODPOVĚĎ: *Zřejmě nemáte toho správného lékaře, veterináře, úředníka, policistu atd. Pokud Vám ani opakovaně k tomu příslušní odborníci nedají požadované informace (Vy si je přeci platíte), pak je jasné: něco zde není v pořádku a služba veřejnosti nefunguje. Pokud se s nimi nejde rozumně domluvit, pak nezbyvá než se od nich odhlásit (lékař, veterinář, odhlásit zvíře z evidence na obecním úřadě, změnit místo bydliště, politiky příště nevolit atd.), nebo se obrátit na jiné odborníky, jejich nadřízené apod. Na světě je spousta vstřícných a vysoce postavených lidí, kteří si Vás a Vašeho zvířete budou považovat, chovat se k Vám slušně, vyjdou Vám vstříc. O politicích to platí obzvláště před volbami, kdy se Vám snaží mermomocí vlichotit: jenže první týden po volbách už na všechno zapomenou a jste pro ně zase jen nic nechápající a tzv. „pokroku“ neznalý „plebs“. Pak Vám schválí třeba povinné „čipování“, zvednou lidem poplatky, daně a vůbec všemožně se neustále snaží občanům znepříjemňovat život, ukrajovat jim jejich svobodu. A nezapomeňte: před dalšími volbami si opět titíž politici řeknou o Vaš hlas. Neskutečné. Neměli byste si to nechat líbit.*

OTÁZKA: Existují případy, kdy jsou implantované mikročipy spojovány se vznikem rakovinotvorného bujení aj. zdravotními problémy v místě voperování čipu do živé tkáně člověka nebo zvířete?

ODPOVĚĎ: *V současnosti jsou to především známé kauzy spojené se zvířaty a to díky*

rozšíření mikročipů převážně mezi jejich populací. Podrobnější informace včetně vědeckých studií, důkazů i hlášení jednotlivých chovatelů si prosím nastudujte v další části našeho webu.

OTÁZKA: Slyšela jsem o zdravotních komplikacích, které se dostavily v případě implantace mikročipu do stejného místa na těle zvířete nebo člověka, kam bylo aplikováno očkování. Může být taková kombinace nebezpečná?

ODPOVĚĎ: Věda nám zatím na tuto otázku nedává jednoznačnou odpověď, nicméně jednotliví chovatelé zvířat si již všimli možných zdravotních problémů ve Vámi popisované kombinaci. Pokud na tuto skutečnost svého lékaře nebo veterináře upozorníte: měli by Vám pro jistotu umožnit očkování nebo implantaci mikročipu na rozdílná místa těla zvířete nebo člověka.

OTÁZKA: Když nechám své zvíře „očipovat“ na příkaz pana starosty nebo primátora dle platné vyhlášky případně obecně dle zákona a zvíře se mi pak zaběhne, načež v útulku jej přesto nebudou schopni identifikovat: mohou ho tam i přesto navždy uspat jako toulavé zvíře?

ODPOVĚĎ: Vše záleží na konkrétní podobě legislativy ve vaší zemi a na spoustě dalších faktorů. Často je to taky o štěstí. Například v USA se takový tragický případ stal v dubnu 2004 ve Staffordu (stát Virginie).

OTÁZKA: Před případným „čipováním“ by měl být pes nejprve pořádně prohlédnut a zvěrolékař by měl rozhodnout, zda je „čipování“ možné? Pokud tak zvěrolékař neučiní, tak doufám, že mohu „čipování“ odmítnout! Může veterinář rozhodnout vzhledem ke zdravotnímu stavu zvířete o nevhodnosti „čipování“? Co bude následovat? Konsilium veterinářů? Kdo to bude hradit? Ještě větší problém pak vidím v případě úhrady následné léčby díky zhoršení zdravotního stavu psa právě v důsledku „čipování“! Neskončí vše nakonec tak, že by soud mohl rozhodnout, že pokud majitel (chovatel psa) nechá psa „čipovat“, tak tím na sebe bere veškerou zodpovědnost za případná onemocnění (i uhynutí) a tím i za požadované a vyčíslené náklady na léčení psa !?

ODPOVĚĎ: Čest veterináře, jeho oborová přísaha (v České republice studuje zvěrolékař

6 let na dosažení titulu MVDr. /v anglosaských zemích např. ekvivalent D.V.M./) a profesní kodex (Komora veterinárních lékařů ČR) velí nedoporučit majiteli „čipování“ zvířete v případě zdravotních rizik a celé řady dalších možných důvodů (např. vada výrobku, ohrožení ekologie a také majitele zvířete, střet zájmů apod.). Moc zákonodárná a výkonná ovšem často nejsou vázány tak přísnými etickými normami. Proto někdy vyžadují dodržování vyhlášek, zákonů, které nemusí být vždy ve shodě s konkrétními životními situacemi, včetně z takového „slepého“ dodržování špatné legislativy plynoucích možných následků. Většina podobných případů je mnohdy způsobena neznalostí (pomíjíme zde jiné - zejména finanční zájmy -, jelikož ty se velmi těžko prokazují) a neblaze proslulou metodou „pokus - omyl“, kterou obě dvě „moci“ občas praktikují na široké veřejnosti: posléze napravují vzniklé škody novelizacemi příslušné legislativy či svou „benevolencí, smířlivostí“ atd. (viz např. situace z roku 2013 v oblasti velkokapacitních solárních panelů aj.)

Jistě si vzpomínáte na globální kauzu kolem tzv. „prasečí chřipky“ z roku 2010 a mohutnou sílu s jakou tehdy vystoupila např. čestná většina českých praktických lékařů a veřejnosti včetně armády vůči vládou vyžadované selektivní povinnosti očkování: moc výkonná i zákonodárná musely ustoupit.

Jestliže Vás tedy veterinář upozorní na případná rizika „čipování“ a Vy se přesto rozhodnete „čipovat“: odpovědnost pak padá na Vás a na veterináře. Moc výkonná, zákonodárná budou ale stále postižitelné: jestliže takový zákrok vyžadovaly povinně. Pokud ovšem spravedlivě odmítnete „čipování“ a své tvrzení podložíte lékařskou zprávou (nedej Bože již také poškozením zvířete nebo člověka a dalšími škodami, náklady na léčbu atd.), budete trvat na svých Ústavou garantovaných právech, svobodách a i přesto Vás bude moc výkonná (např. obecní policie nebo obec samotná) nutit k povinnému „čipování“ se všemi sankcemi a následky z toho vyplývajících (pokuty, poškození zdraví, škody atd.), pak pevně věříme, že při dodržení zásad podrobného zdokumentování všech takových kauz: vyhraje jakoukoliv soudní při a ještě navíc získáte argumenty pro Ústavní soud, aby například zrušil jakoukoliv vyhlášku nebo zákon, které by nařizovaly povinné „čipování“. Proto zde také v těchto vážných kauzách hovoříme o podezření ze zločinů proti lidskosti, jelikož člověk by dle špatné-

platné legislativy nemohl odporovat např. poškození svého majetku (zvířete), zdraví atd. a musel by se sám stát zločincem. Soud ve svobodné zemi (nikoliv v totalitním nebo policejním režimu) by jistě rozhodl ve prospěch Vás a Vašeho zvířete včetně přisouzení náhrady vzniklé škody. Jenže kolik stojí třeba život Vašeho pejska, kterého máte rádi, že ... Pro Vás je to většinou nenahraditelná ztráta a žádný peníz Vám něco takového nedokáže vykompenzovat. Právě proto je vhodné pečlivě a systematicky zdokumentovat tyto případy pomocí Vás a dalších lidí z celého světa nebo třeba skrze náš web a zveřejňovat tyto kauzy se souhlasem dotčených lidí.

OTÁZKA: *Když už nejsem s mikročipem spokojen, tak jej prostě nechám jednoduše odstranit?*

ODPOVĚĎ: *Mikročipy, které jsou v těle zvířete nebo člověka delší dobu, nelze jen tak jednoduše odstranit. Jsou již součástí živé tkáně. Operace může být velice nákladná, bolestivá, dokonce nebezpečná. Můžete se také dostat do rozporu s platnou legislativou. Dle zkušeností ze světa pak obzvláště ženy posléze vyžadují ještě navíc pomoc plastického chirurga.*

OTÁZKA: *Pokud např. nesouhlasím s povinným „čipováním“ svého pejska: mohu jej odhlásit z evidence na obecním úřadě (X) a přihlásit jej na jiném (Y), kde povinné „čipování“ nemají a chovají se tam k nám vstřícně, slušně?*

ODPOVĚĎ: *Ano, zákonodárce Vám ve svobodné zemi většinou přesně takovou možnost nabízí. Například Česká republika rozlišuje mezi „držitelem“ a „vlastníkem“ zvířete se všemi z toho vyplývajícími možnostmi pro zachování Vašich Ústavou chráněných práv na předpokládané držení, nakládání, prodej nebo pronájem Vašeho majetku (v tomto případě zvířete). Obecní úřady, které nedokáží hájit svobodný život svých obyvatel a jejich zvířecích přátel tak přirozeně-spravedlivě přijdou o výnosy z poplatků za psy. Naopak ty úřady, které dokáží své občany uhájit: získají zajímavý peníz do svých rozpočtů. Podrobněji se s touto problematikou prosím seznamte v patřičné části našeho webu. Děkujeme Vám.*

OTÁZKA: *Jaké jsou vzhledem k „čipování“ vhodné alternativy?*

ODPOVĚĎ: *Velice záleží na podrobném studiu platné legislativy ve Vaší zemi a na Vašem*

životním stylu. Obecně se dá říci, že takových alternativ jsou desítky a ve svobodné části světa by neměla být zaváděna povinně žádná forma trvalého značení lidí a zvířat. Mělo by to být čistě Vaší věcí a záležitostí Vaší rodiny: zda a pokud vůbec použijete jako vhodnou alternativu třeba pro Vašeho pejska obojek se známkou včetně doplňkové informace o Vás jako majiteli zvířete nebo tetování aj. možnosti. Dá se říci, že nejlepší alternativou a ochranou před ztrátou zvířete a případně také člověka je kvalitní péče, dobré mezilidské vztahy, pozorní, féroví, slušní, milí sousedé. Pokud máte to štěstí a žijete v podobném prostředí, pak většinou žádné mikročipy ani jiné záležitosti požadované mocí výkonnou nebo zákonodárnou k tzv. trvalé identifikaci lidí nebo zvířat vůbec nepotřebujete.

OTÁZKA: Které světové instituce, organizace apod. již vyjádřily odmítavé stanovisko vůči především povinné formě implantace mikročipů lidem nebo zvířatům a čím to zdůvodnily?

ODPOVĚĎ: Řada mezinárodních institucí, profesních aj. organizací vyjádřila své obavy před reálně možnými riziky tzv. „čipování“ lidí a zvířat. Patří mezi ně např.:

- 2013: „SKOTSKÁ VLÁDA“ sociálně demokratického „PRVNÍHO MINISTRA ALEXE SALMONDA“ ze „SKOTSKÉ NÁRODNÍ STRANY“ („SCOTTISH NATIONAL PARTY“, „PÀRTAIDH NÀISEANTA NA H-ALBA“ - SNP) skrze tiskovou mluvčí kabinetu a své rozhodnutí neustoupit tlaku zástupců „čipovací lobby“ a nevyžadovat po svých občanech akceptaci zavedení plošného/povinného čipování zvířat - psů
- 2013: australský distributor mikročipů „DIGIVET.COM PTY LTD“
- 2013: „MVDR. LUCIE SKÁLOVÁ“ z pražské „VETERINÁRNÍ NEMOCNICE AA-VET“
- 2013: „VETERINÁŘ MARTIN HANZLÍK“ z děčínské „KLINIKY MALÝCH ZVÍŘAT HANZLÍK A KŘEČEK“
- 2013: „JIŘÍ POTŮČEK“ - zástupce pražského distributora čipů „WINVET“ a provozovatele jedné z mnoha databází údajů o psech a jejich majitelích („CZECHPETNET“ - „ČESKÝ REGISTR ZÁJMŮVÝCH ZVÍŘAT A MAJITELŮ“)
- 2013, 2010, 2009, 2008: skupina amerických zastupitelů „PARLAMENTU STÁTU GEORGIE“ (roku 2010 to bylo mj. 51 členů horní komory v rámci skupiny senátora „CHIPA PEARSONA“) kolem republikánského-konzervativního a ústavní principy

hájícího „SENÁTORA BARRYHO LOUDERMILKA“

- 2013: členka rady amerického města „TOPEKA“ - „KAREN HILLEROVÁ“
- 2013: americký „RUTHERFORDŮV INSTITUT“ („THE RUTHERFORD INSTITUTE“) a jeho špičkoví právníci včetně presidenta Rutherfordova Institutu pana „JOHNA W. WHITEHEADA“
- 2013: „MINISTERSTVO VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY“ skrze ředitelku Odboru dozoru a kontroly veřejné správy „ING. MARIÍ KOSTRUHOVOU“
- 2013, 2012: „ÚTULEK PRO OPUŠTĚNÉ PSY DĚTMAROVICE“
- 2013: „SVĚTOVÁ VETERINÁRNÍ ASOCIACE MALÝCH ZVÍŘAT“ („WORLD SMALL ANIMAL VETERINARY ASSOCIATION“ - WSAVA)
- 2013: Město „ČESKÁ LÍPA“ prostřednictvím své tiskové mluvčí „KRISTÝNY BROŽOVÉ“
- 2013: „MĚSTSKÁ POLICIE ČESKÁ LÍPA“ skrze zástupce ředitele policie pana „MGR. ANTONÍNA DOLEŽALA“
- 2013: „SVOBODNÍ“ („STRANA SVOBODNÝCH OBČANŮ“) prostřednictvím svého předsedy pana „ING. PETRA MACHA, Ph.D.“, předsedy Svobodných v Moravskoslezském kraji pana „ING. JIŘÍHO ZAPLETALA“, předsedkyně Svobodných v Olomouckém kraji paní „JANY FRAITOVÉ“, člena Svobodných pana „MIROSLAVA JAHODY“ ze Zlínského kraje
- 2013: dlouholetá chovatelka psů a redaktorka zpravodajství Českého rozhlasu („ČRO SEVER“) „DAGMAR CESTROVÁ“
- 2013: zastupitel statutárního města Ostravy a podnikatel pan „JAN BECHER“ z „HNUTÍ OSTRAVAK“
- 2013, 2012: občané Ostravy kolem pana „PETRA HADAŠČOKA st.“ - člena petičního výboru a spoluautora „PETICE PROTI TRVALÉMU OZNAČOVÁNÍ - ČIPOVÁNÍ PSŮ - ZATÍM NE OBČANŮ“
- 2013: zastupitel městské části Slezská Ostrava pan „ING. RADAN SEIDLER“ z „TOP 09“
- 2013: pan „MVDR. JAN NYTRA“ - člen představenstva „KOMORY VETERINÁRNÍCH LÉKAŘŮ ČR (KVL ČR)“
- 2013: zastupitel města Hodonína pan „ING. JAROMÍR HÝBNER“ („ZMĚNA - SDRUŽENÍ NEZÁVISLÝCH KANDIDÁTŮ A STRANY ZELENÝCH HODONÍN“)

- 2013-2006: *polská justice a veřejní ochránci práv („RZECZNIK PRAW OBYWATELSKICH“ - RPO): „EWA LIPOWICZOVÁ“ („OMBUDSMANKA“) a „JANUSZ KOCHANOWSKI“ („OMBUDSMAN“); „VOJVODSKÝ SPRÁVNÍ SOUD V OPOLÍ“ („WOJEWÓDZKI SĄD ADMINISTRACYJNY W OPOLU“), „OKRESNÍ SOUD SUWAŁKI“ („SĄD OKRĘGOWY SUWAŁKI“); „NEJVYŠŠÍ SPRÁVNÍ SOUD“ („NACZELNY SĄD ADMINISTRACYJNY“)*
- 2012, 2011, 2008, 2007, 2006, 2005, 2004: *„ÚŘAD GUVERNÉRA“ a „PARLAMENT STÁTU KALIFORNIE“ prostřednictvím zákazu povinného „čipování“ lidí, psů a koček: mj. stovky významných osobností veřejného života Kalifornie - např. demokratický „GUVERNÉR EDMUND GERALD "JERRY" BROWN MLADŠÍ“, republikánský „GUVERNÉR ARNOLD ALOIS SCHWARZENEGGER“, hlavní autor zákona o zákazu povinné implantace mikročipů lidem demokratický „SENÁTOR JOE SIMITIAN“ spolu se svými devadesáti pěti kolegy poslanci a senátory*
- 2012: *„AMERICKÁ ASOCIACE MAJITELŮ PSŮ“ („AMERICAN DOG OWNERS ASSOCIATION, INC.“ - ADOA)*
- 2012: *město „LITOMĚŘICE“ ve své vyhlášce č. 4/2012*
- 2012: *rada města „VELKÉ MEZIRŮČÍ“ svým rozhodnutím z 21. března 2012*
- 2012: *rada města „KARLOVY VARY“ svým rozhodnutím z 20. listopadu 2012*
- 2012: *„ÚTULEK PRO ZATOULANÁ ZVÍŘATA PŘEROV“ prostřednictvím své ředitelky „SONI HYNČICOVÉ“*
- 2012: *„BRITSKÁ VETERINÁRNÍ ASOCIACE MALÝCH ZVÍŘAT“ („BRITISH SMALL ANIMAL VETERINARY ASSOCIATION“ - BSAVA)*
- 2012, 2011, 2010, 2008, 2005, 2003: *„BRITSKÁ KRÁLOVSKÁ AKADEMIE VETERINÁŘŮ“ („ROYAL COLLEGE OF VETERINARY SURGEONS“ - RCVS)*
- 2012: *český poslanec a hejtman Středočeského kraje „MUDR. DAVID RATH“*
- 2012: *„MACIEJ ŻYWNO“ - vojvoda „PODLESKÉHO VOJVODSTVÍ“ („WOJEWÓDZTWO PODLASKIE“)*
- 2012: *„PIOTR BIELECKI“ - profesionální chovatel německých ovčáků z města Suwałki, Polská republika*
- 2012: *„PRZEMYSŁAW PIWECKI“ - tiskový mluvčí „POZNAŇSKÉ MĚSTSKÉ POLICIE“ („STRAŻ MIEJSKA MIASTA POZNANIA“)*

- 2012: „MAGDALENA MAZUROVÁ-PRUSOVÁ“ - tisková mluvčí „POZNAŇSKÉHO STÁTŇÍHO ZASTUPITELSTVÍ“ („PROKURATURĄ OKRĘGOWĄ W POZNANIU“)
- 2012, 2009: „MARTA MAIKOVÁ“ a „DANIEL ADAMCZAK“ (2009) z poznaŇského útulku („SCHRONISKO DLA ZWIERZĄT W POZNANIU“)
- 2012: „WOJCIECH MAZURKIEWICZ“ - Ňéfeditor polského webu „LIBERTARIANIN.ORG“
- 2011: město „BRANDÝS NAD LABEM-STARÁ BOLESŁAV“ ve své vyhláŇce č. 5/2011
- 2011: "PIOTR MOSTOWSKI" - velitel speciální varŇavské „ekologické jednotky“ městské policie („EKO PATROL STRAŻY MIEJSKIEJ“)
- 2011: "DR. EWA ZGRABCZYŇSKÁ" z „KATEDRY SYSTEMATICKÉ ZOOLOGIE, FAKULTA BIOLOGIE UNIVERZITY ADAMA MICKIEWICZA“ („ZAKŁAD ZOOLOGII SYSTEMATYCZNEJ, WYDZIAŁ BIOLOGII UNIWERSYTETU IM. ADAMA MICKIEWICZA W POZNANIU“ - UAM)
- 2011: "JUREK DUSZYŇSKI" - konzultant v rámci polské „PARLAMENTŇÍ SKUPINY PŘÁTEL ZVÍŘAT“ („PARLAMENTARNY ZESPOL PRZYJACIÓŁ ZWIERZĄT“)
- 2011: poznaŇský "VETERINÁŘ JAROSŁAV PRZYBYLSKI"
- 2010: prestižní britská právní firma „CLARKE WILLMOTT LLP“ prostřednictvím svého obecně uznávaného experta na otázky ochrany práv a svobod majitelů zvířat jménem „JAMIE FOSTER“
- 2010: 88 poslanců „DOLŇÍ KOMORY PARLAMENTU AMERICKÉHO STÁTU VIRGINIE“ formou přijetí zákona o zákazu povinného čipování lidských bytostí, který předložil ke schválení republikáŇský zastupitel „MARK L. COLE“
- 2010, 2009: „REPUBLICÁŇSKÁ POSLANKYNĚ DOLŇÍ KOMORY STÁTU TENNESSEE PANÍ SUSAN LYNNOVÁ“ včetně pěti zastupitelů z Legislativního výboru formou prosazování zákona o zákazu povinného čipování a sledování lidských bytostí
- 2010, 2009, 2007, 2005: „AMERICKÁ UNIE OBČANSKÝCH SVOBOD („AMERICAN CIVIL LIBERTIES UNION“ - ACLU)“ v Tennessee skrze člena představenstva ACLU pana „JOSEPHA SWEATA“ díky prosazování zákona o zákazu povinného čipování a sledování lidských bytostí a v Kalifornii díky „NICOL OZEROVĚ“ - ředitelce pobočky ACLU se zaměřením na moderní technologie a občanské svobody
- 2010: mezinárodní skupina veterinářů a ochránců zvířat „CANINE HEALTH CONCERN“ - (CHC) skrze svou zakladatelku „CATHERINE O'DRISCOLLOVOU“

- 2010: skotská „UNIVERSITY OF GLASGOW“ prostřednictvím veterinářů z nemocnice „SMALL ANIMAL HOSPITAL“
- 2010: město „JESENÍK“ ve své vyhlášce č. 10/2010
- 2010: město „ROUDNICE NAD LABEM“ ve své vyhlášce č. 3/2010
- 2010: americká chovatelka zvířat a občanská aktivistka „BARBARA HAYWOODOVÁ“ z New Jersey, která se v minulosti stala známou hlavně svým bojem za práva, svobody majitelů zvířat mj. v rámci politických a právních kampaní kolem organizací a společenství „MY DOG VOTES“, „DOGPOLITICS.COM“, „AMERICAN DOG OWNERS ASSOCIATION INC.“
- 2010: „CHARLES FARRIER“ a „NATHAN ALLONBY“, spoluzakladatelé britských webových stránek odpůrců povinného „čipování“ „CHIPMENOT.ORG.UK“
- 2010: severo-irský občanský aktivista a zakladatel webu „TALK-BIG.COM“ pan „LAWRANCE RAFFERTY“
- 2009: město „LITVÍNOV“ ve své vyhlášce č. 1/2009
- 2009: americké „NÁRODNÍ CENTRUM PRO BIOTECHNOLOGICKÉ INFORMACE“ („NATIONAL CENTER FOR BIOTECHNOLOGY INFORMATION“), které je součástí „NÁRODNÍ LÉKAŘSKÉ KNIHOVNY USA“ („UNITED STATES NATIONAL LIBRARY OF MEDICINE“) v areálu „NÁRODNÍCH ZDRAVOTNÍCH INSTITUCÍ“ („NATIONAL INSTITUTES OF HEALTH“)
- 2009 a 2004: americký „ÚŘAD PRO KONTROLU POTRAVIN A LÉČIV“ („FOOD AND DRUG ADMINISTRATION“, FDA)
- 2009: britská klinika pro zvířata „FITZPATRICK REFERRALS“
- 2009: „IWONA JAROSZEWICZOVÁ“ z „POZNAŇSKÉ MĚSTSKÉ POLICIE“ („STRAŻ MIEJSKA MIASTA POZNANIA“)
- 2008 a 2007: „AMERICKÁ LÉKAŘSKÁ ASOCIACE“ („AMERICAN MEDICAL ASSOCIATION“ - AMA)
- 2008: učitel a umělec „MGR. JIŘÍ ŠPANIHEL“ v době studií na „KATEDŘE VÝTVARNÉ VÝCHOVY PEDAGOGICKÉ FAKULTY MASARYKOVY UNIVERZITY“
- 2007: „SAMUELSON LAW, TECHNOLOGY, AND PUBLIC POLICY CLINIC AT U.C. BERKELEY SCHOOL OF LAW“ skrze „JENNIFER KINGOVOU“ - specialistku na oblast výzkumu interakce mezi moderními technologiemi a současnou společností

- 2007: „REPUBLICAN LIBERTY CAUCUS“
- 2007: „CALIFORNIA ALLIANCE FOR CONSUMER PROTECTION“
- 2007: „CALIFORNIA STATE PARENT TEACHER ASSOCIATION“
- 2007: „CITIZENS AGAINST GOVERNMENT WASTE“
- 2007: „CONSUMER ACTION“
- 2007: „CONSUMER FEDERATION OF CALIFORNIA“
- 2007: „GUN OWNERS OF CALIFORNIA“
- 2007: „NATIONAL ORGANIZATION FOR WOMEN“
- 2007: „PRIVACY RIGHTS CLEARINGHOUSE“
- 2007: „PROTECTION AND ADVOCACY, INC.“
- 2006: americký distributor mikročipů „VERICHIP(TM)“
- 2006: americké „MINISTERSTVO VNITŘNÍ BEZPEČNOSTI“ („DEPARTMENT OF HOMELAND SECURITY“ - DHS)
- 2006 a 2004: prestižní italský veterinární ústav „ISTITUTO ZOOPROFILATTICO SPERIMENTALE DELLE VENEZIE“
- 2005: „EVROPSKÁ SKUPINA PRO ETIKU VE VĚDĚ A NOVÉ TECHNOLOGIE PŘI EVROPSKÉ KOMISI“ („EUROPEAN GROUP ON ETHICS IN SCIENCE AND NEW TECHNOLOGIES TO THE EUROPEAN COMMISSION“)
- 2005: vedoucí právník neziskové organizace „EFF“ („ELECTRONIC FRONTIER FOUNDATION“) „LEE TIEN“
- 2005: ředitel pro mezinárodní otázky ochrany soukromí z neziskové organizace „EPIC“ („ELECTRONIC PRIVACY INFORMATION CENTER“) a pozdější šéf právní firmy "CEDRIC LAURANT LAW FIRM" pan „CÉDRIC LAURANT“
- 2004: „AMERICKÁ VETERINÁRNÍ ASOCIACE“ („AMERICAN VETERINARY MEDICAL ASSOCIATION“)
- 1990: americký „NÁRODNÍ INSTITUT ENVIROMENTÁLNÍCH ZDRAVOTNÍCH VĚD“ („THE NATIONAL INSTITUTE OF ENVIRONMENTAL HEALTH SCIENCES“ - NIEHS), který je součástí „CENTER NÁRODNÍCH INSTITUTŮ ZDRAVÍ“ („CENTERS OF THE NATIONAL INSTITUTES OF HEALTH“ - NIH) a „MINISTERSTVA ZDRAVÍ A LIDSKÝCH SLUŽEB“ („DEPARTMENT OF HEALTH AND HUMAN SERVICES“ - DHHS) prostřednictvím prestižního časopisu „TOXIKOLOGICKÁ PATOLOGIE“

(„TOXICOLOGIC PATHOLOGY“)

- *mnohé další*

K nejčastěji se opakujícím upozorněním a varováním patřily např. důvody:

- 1. medicínské*
- 2. technologické*
- 3. právní*
- 4. etické*
- 5. ekonomické*

Podrobněji se s touto problematikou prosím seznamte v patřičné části našeho webu. Děkujeme Vám.

OTÁZKA: Mohu si být jist, že údaje, které povinně vyžaduje po mé osobě v souvislosti s tzv. „čipováním“ moc výkonná a zákonodárná nebudou využity k jiným účelům a nebo vůbec jinak zneužity?

ODPOVĚĎ: *Takovou jistotu nemáte nikdy. Proto je třeba se pečlivě informovat o možnostech zabezpečení Vašich dat. Když už po Vás někdo něco vyžaduje povinně a ještě za to často musíte platit: měl by to pak také ten „někdo“ neprůstřelně zabezpečit. Pokud tak neučiní: měl by za to nést spravedlivé následky.*

OTÁZKA: Jak se mohu legálně bránit proti povinnému „čipování“?

ODPOVĚĎ: *Jsou zde jasné možnosti a cesta, které vedou ve svobodné společnosti k úspěchu. V totalitních nebo policejních režimech je to již složitější. Podrobněji se prosím o tomto tématu informujte v patřičné části našeho webu. Děkujeme Vám.*

OTÁZKA: Mám podezření na policejní šikanu při opakovaných kontrolách mne a mého psa příslušníky obecní policie a ze strany některých lidí z našeho magistrátu. Můžu si jejich postup při úředním výkonu nahrávat třeba na svůj mobilní telefon jako důkazní materiál pro potřeby hájení svého svobodného života, když nikomu neškodím a chci prostě jen slušně žít?

ODPOVĚĎ: *Ano. Doporučení a právní názor JUDr. Ing. Heleny Svatošové z Iuridicum*

remedium, o.s. zní takto: Stav legislativy na území ČR k 31.10.2012: "/.../ k nahrávání výslechu obviněným či osobou podávající vysvětlení není, co víme, dostupná judikatura (tím spíše, že toto neupravuje ani trestní řád či jiný zákon), nicméně náš právní názor Vám ráda shrnu. Podle nás je třeba řídit se zásadou, „co není občanům zakázáno, je dovoleno“, která má ústavní zakotvení (čl. 2 odst. 4 Ústavy). Trestní řád ani zákon o policii v úpravě výslechu či podávání vysvětlení nezakazuje vyslýchanému, aby si záznam o tomto úkonu sám pořídil. V otázce, zda omezení nepředstavuje ochrana osobnosti vyslýchajících policistů dle § 12 an. občanského zákoníku, máme za to, že lze vycházet z toho, že při služebním úkonu nejsou činěny projevy osobní povahy, které zákon jinak chrání. V případě správního řízení (řízení „před úřady“) již Nejvyšší správní soud dovedl, že pořizování nahrávky účastníkem (např. řízení o přestupku) je možné (rozhodnutí č.j. 5 As 37/2009-94, z 31.3.2010). Podobně lze podpůrně argumentovat soudním jednáním, které lze nahrávat - jen je třeba dát soudci tuto skutečnost na vědomí (tj. nepovoluje ji, jen bere na vědomí, tj. rovněž dovolena při splnění této podmínky je). Jinou věcí je důkazní použitelnost nahrávky - i zde se kloním k tomu, že pokud je to v souladu se zákonem získaný důkaz, nic nebrání použití tohoto důkazu. Podobně již v praxi záznamy jednání policistů při různých služebních úkonech využity hojně byly. Shrnuji, že podle nás Vámi navrženému postupu nic nebrání. Nicméně pokud máte obavy z průběhu výslechu, doporučuji rovněž zvážit zastoupení advokátem (třeba i pro tento jediný úkon), na které máte právo jak při výslechu dle trestního řádu, tak při podání vysvětlení. Advokát nemůže odpovídat za Vás, nicméně jeho přítomnost v praxi obvykle brání excesům při výslechu. S pozdravem, Za luRe JUDr. Ing. Helena Svatošová Právní poradna pro ochranu soukromí."

Zdroj: <http://www.slidilove.cz/poradna/dobry-vecer>

OTÁZKA: Jsem zastupitelem v jednom obvodě statutárního města Ostrava. Doposud jsem se problematikou „čipování“ blíže nezabýval. Mí voliči, kteří jsou u nás z nařízení ostravského magistrátu o povinném-plošném „čipování“ velmi nešťastní, mne upozornili na Váš web. Po prostudování www.necipujtenas.cz bych Vám - občanům - především rád vyjádřil svou podporu. Obdivuji, kolik argumentů podložených fakty jste již získali. „Čipování“ bude - zdá se - velké téma pro volby roku 2014. Podpoříte případné osamostatnění jednotlivých městských obvodů, pokud

by se Vám a Vaším kolegům nepodařilo vyhlášku o povinném „čipování“ zrušit v roce 2013?

ODPOVĚĎ: *Ano. Pokud chceme zachovat svobodný život našich spoluobčanů a došlo by k vývoji situace tak, jak to popisujete, pak bychom mohli mj. s Vaší pomocí např. iniciovat referendum o oddělení dané městské části Ostravy a o osvobození občanů od útlaku, neustálého zvyšování poplatků, nových-nesmyslných vyhlášek, nařízení a šikany, kterým musí ve svých životech čelit. Nové-svobodné město, které by vzniklo, by jistě mělo ke svým občanům blíže a neznepříjemňovalo by jim život. Naopak by se lidem snažilo pomáhat.*